

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: VII dog Himlen intet tale (DK)

Citation: Kingo, Thomas: "VII dog Himlen intet tale (DK)", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 361. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo09val-shoot-workid96772/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

11.

Her aff kand Jeg daglig finde
En utrolig Himmel-Trøst,
Som kand mig i Hiertet rinde,
Mod min Synd og store Brøst!
Er Jeg end saa fuul og slem,
Som dend verste Morder-Lem,
O Jeg seer at Gud hand kaster
Hen paa JEsu mine Laster.

12.

Derfor skal ey mine Synder
For Guds Dom forlønne mig,
Thi Jeg troer at Gud mig ynder,
Reene JEsu, udi Dig;
Derfor skal Jeg Naade faa,
Og for Dømmen vel bestaa,
Thi Du, for min skyld og Brøde
Lod dig saa uskyldig døde.

JEsus hudstryges, bespottes og Torne-krones.

Under forrige Melodie:

1.

Vil dog Himlen intet tale
Udi JEsu reene Sag?
Skal da Løgn og Avind prale,
Mørkne Sandheds Sool og Dag!
Skal dog JEsus, som er kiendt
Uden skyld, og ey har tient

At forfølges saa og plages,
Skal hans Hud dog aff ham tages!

2.

Himlene nu stille tier,
Mens mand strekker Low og Ræt,
Og dend efter Venskab vrier,
Ja faar dend paa skruer sæt!
Dommeren hand veed vel hvad
Sagen er, og ald dend Had
Som gjør JEsus denne Møye,
Dog maa Rættten ham ey føye.

3.

Folket vil hand dog fornøye,
Og til Ville være saa,
At hvert bandsat Jøde-Øye
Dog kand see og skionne paa,
At hand dennem tiene vil,
Steder derfor Minde til
JEsus hand skal hudeflettes,
Og mod Rættten forurettes.

4.

Rijs og seye Piske-Remner
Flettes nu til JEsu Huud,
Der med slaes hans usle Lemmer,
Til at Blodet strømmer ud!
Hvert et Slag gjør dybe Saar,
Som til Been og Marven gaar,
Saa hand sig som Ormen vrier,
Og hans Hierte i ham svier.

5.

Efter disse blodig Flenger,
Som er gjort ham over alt,

De hans Legem overhenger
Med en Purpur-Kaabe-Pait,
At de med en Ære-dragt
Kand iføre ham Foragt;
Og udi et Konge-Klæde
Ærens Gud i Støven træde.

6.

Krone de med haanhed setter
Paa dend søde Frelsermand,
Som aff Tørne de udfletter,
(Første Frugt aff Jordens Band)
Skarp som Naal' og sverdets Odd,
Ymped op fra Slangens Brødd,
Dend de om hans Tinding trykker,
Som hans dyre Blood udrykker.

7.

Konge-Spiir de ham og rekker,
(Men et Rør med stoor Foragt,)
Der med de hans Hoved smækker,
Dasker Tørnen ind med Magt,
Saa hans Hoved rundt omkring
Staar i tusind Blode-spring,
Fuldt aff meere Meen og Qvale
End min Tunge ud kand tale.

8.

Spotske Knæfald maa hand tage,
Lide slag paa blodig Kind,
Ja hver Skalk og skarn fordrage
Ham i Øyne spytter ind!
Dog kand ey dend Vredes Flood
Dømmes med hans skam og blood;
Korsens Død er det de ville,
Intet kand dem ellers stille.

9.

O min JEsu, O Jeg finder
At mit Hierte bløde maa,
Thi Samvittigheden minder
Jeg har Dig hudflettet saa,
Og min Synd saa fuul og slem
Hengte ved hvert Riis og Rem,
Hvor med Du blev slidt og slagen,
Og med grumme snert antagen.

10.

Derfor vil Jeg hudeflette
Alle Lyster i mit Blood,
Og min Siæl i Graad udsette
Hos din Naades Purpur-Flood!
Jeg om Naade raabe vil,
Hielp, O JEsu, hielp dog til
Jeg i Troen hen kand krybe
Did hvor dine Saar de drybe.

11.

Tørne-Kronen, som Dig stinger,
Op udi min Lystgaard randt!
Og min egen Udyds Finger
Disse Pine-Klaser bandt!
Jeg dem veldig trykte ind
Med et ont halstarrigt sind,
Plantede min Synde-Throne
Paa Dig med en Tørne-Krone!

12.

Derfor vil Jeg daglig hugge
Syndens Tørn og Tidsel op,
Lad dit Blood mig dog bedugge,
Som flød aff din Hoved-Top!

Tænk at Tørnen i dig sad,
Gjør min Siæl dog der med glad,
At min Synd og Slangen stødte
Brodden stumped, der du blødte.

13.

Tag det synde-spiir og Velde,
Som Jeg rakte dig i Haand,
Du kand Ene det nedfelde
Ved din Krafft og hellig Aand!
Jeg er kun et uselt Røør,
Bank mig under Korset møør!
Slar Jeg Dig foruden Maade,
Reffs igien, men dog i Naade.

14.

Hver dend Klük Jeg paa din Ære
Haver, som en Daare, kast,
O lad dend dog aldrig være
Mig en ævig skændsels Last!
Skyll dend bort i Naadens Flood,
Stryg dend over med dit Blood,
Saa skal ald min skændsel ikke
Før Guds Dom mig ureen skikke.